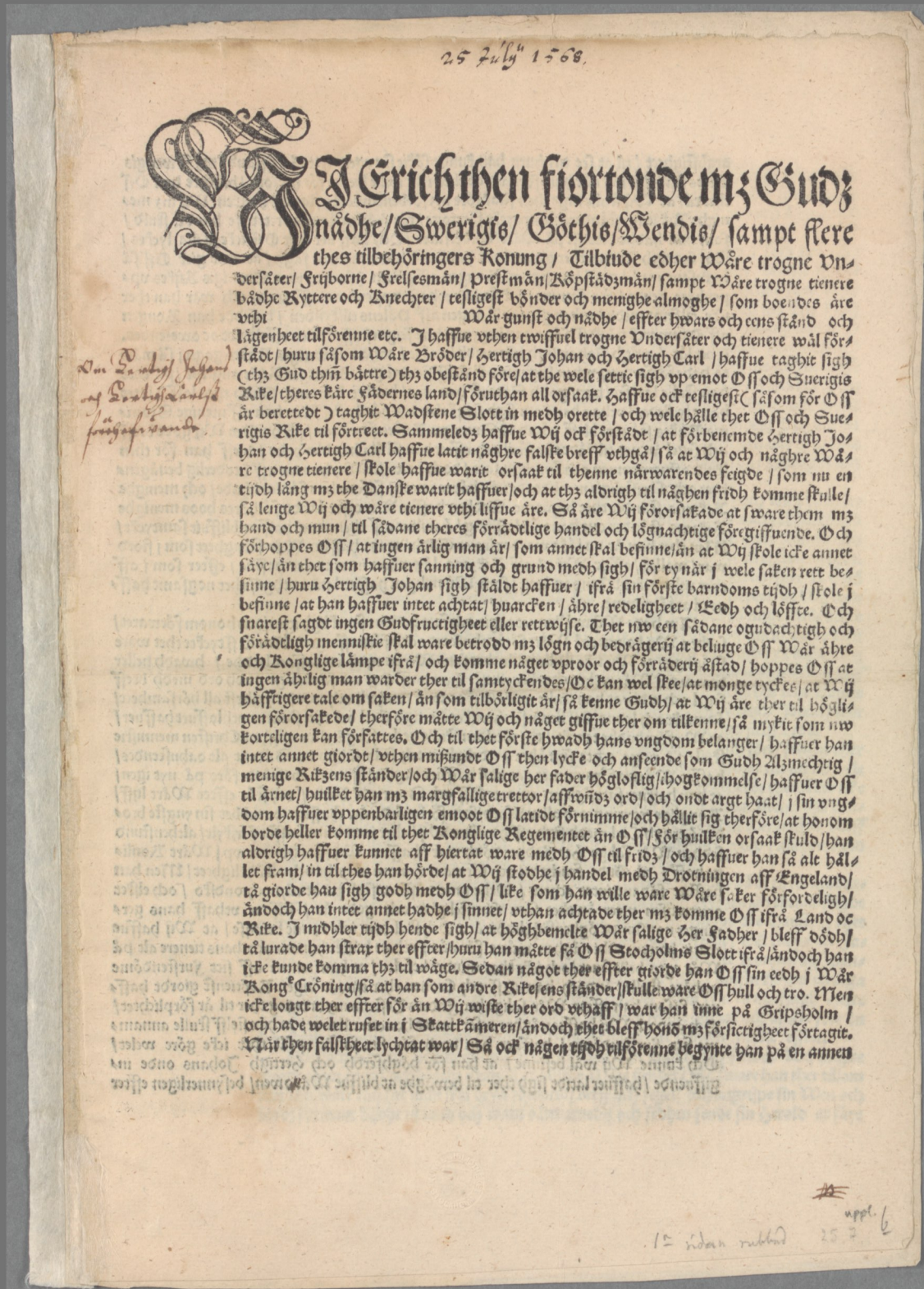


# Wi Erich then Fiortonde mz Gudz nådhe, Swerigis, ...



SOT // 82Aa 14/1 Ligg. Fol. F1700 Bland. / Kungl. förordningar - 1599 /  
Exemplar B

Tillkomstår 1568

Digitaliserad år 2016



National Library  
of Sweden



**S** i Gric then fiortonde m3 Gud3  
 nådhe/Swerigis/ Gøthis/Wendis/ sampt flere  
 thes tilbehöringers Konung / Tilbiude edher Wåre trogne Un-  
 dersåter/ Frjborne/ Frelsesmån/ Prestmån/Röpstädzmån/ sampt Wåre trogne tienere  
 bådhe Ryttare och Knechter / tesligest bönder och menighe almoghe / som boendes åre  
 vthi Wår gunst och nådhe / effter hvars och eens stånd och  
 lägenheet tilförenne etc. I haffue vthen twiffuel trogne Undersåter och tienere wål för-  
 stadt/ huru såsom Wåre Bröder/ Hertigh Johan och Hertigh Carl / haffue taghit sigh  
 (thz Gud thm bättere) thz obestånd förel/ at the wele settie sigh vp emot Oss och Suerigis  
 Rike/ theres Kåre fädernes land/ föruchan all orsaak. Haffue ock tesligest (såsom för Oss  
 år berettet) taghit Wadstene Slott in medh orette / och wele hälle thet Oss och Suer-  
 rigis Rike til förtreet. Sammeledz haffue Wij ock förstådt / at förbenemde Hertigh Jo-  
 han och Hertigh Carl haffue latit någhre falske breff vthgå/ så at Wij och någhre Wå-  
 re trogne tienere / skole haffue warit orsaak til thenne närwarendes feigde / som nu en  
 tidh lång m3 the Danske warit haffuer / och at thz aldrih til någhen fridh komme skalle/  
 så lunge Wij och wåre tienere vthi liffue åre. Så åre Wij förorsakade at sware them m3  
 hand och mun / til sådane theres förrådelige handel och lögnachtige föregiffuende. Och  
 förhoppes Oss / at ingen årlig man år / som annet skal besinne/ ån at Wij skole icke annet  
 säye/ ån thet som haffuer sanning och grund medh sigh/ för ty när i wele saken rett be-  
 sinne / huru Hertigh Johan sigh ståldt haffuer / ifrå sin förste barndoms tidh / skole i  
 besinne / at han haffuer intet achtat/ huarcken / åhre/ redelicheet / Ledh och löffte. Och  
 snarest sagdt ingen Gudfructigheet eller reterwåse. Thet nu een sådane ogudachtigh och  
 förådeligh menniskie skal ware betrodd m3 lögn och bedrågerij at belinge Oss Wår åhre  
 och Konglige lampa ifrå / och komme någet vproor och förråderij åstad / hoppes Oss at  
 ingen årlig man warder ther til samtyckendes/ Oc kan wel see/ at monge tycke / at Wij  
 haffrigere tale om saken / ån som tilbørligit år / så kenne Gudh / at Wij åre ther til hög-  
 gen förorsakade / therfore måtte Wij och någet giffue ther om tilkenne / så mykit som nu  
 korteligen kan författes. Och til thet förste hwadh hans yngdom belanger / haffuer han  
 intet annet giordt / vthen misundt Oss then lycke och anseende som Gudh Alzmechtig /  
 menige Ritzens ständer / och Wår salige her fader högloflig / ihogkommelse / haffuer Oss  
 til årnet / huilket han m3 margfalliget rector / affwådz ord / och ondt argt haat / i sin yng-  
 dom haffuer vppenbarligen emoot Oss latit förnimme / och hållit sig therfore / at honom  
 borde heller komme til thet Konglige Regementet ån Oss / för huilken orsaak skuld / han  
 aldrih haffuer kunnet aff hiertat ware medh Oss til fridz / och haffuer han så alt hål-  
 let fram / in til thes han hörde / at Wij stodhe i handel medh Drottningen aff Engeland /  
 så gjorde han sigh godh medh Oss / like som han wille ware Wåre saker förfordeligh /  
 åndoch han intet annet hadhe i sinnet / vthan achtade ther m3 komme Oss ifrå Land oc  
 Rike. I midhler tidh hende sigh / at höghebemelte Wår salige her fader / bleff dödh /  
 så lurade han strax ther effter / huru han måtte få Oss Stocholms Slott ifrå / åndoch han  
 icke kunde komma thz til wåge. Sedan något ther effter gjorde han Oss sin eedh i Wår  
 Kong Cröning / så at han som andre Rikens ständer / skulle ware Oss hull och tro. Men  
 icke langt ther effter för ån Wij wiste ther ord vthaff / war han inne på Gripsholm /  
 och hade welet ruset in i Skattkåmaren / åndoch thet bleff honom m3 försigtigheet förtagit.  
 Wår then falltheet lyctat war / Så ock någen tidh tilförenne begynte han på en annen

*Om Sveriges  
 och Sveriges  
 frögafvanden.*

arglistigheet / til at see til / huru han kunde sökie sin egen nytte i Lüfland / m3 Swerigis  
Rikes skade / Men när han förnam at thet icke wille lyckes för honom / brachte han Oss  
ther til / at Wij skulle tage then saak före m3 förbenemde Lüfland / huilken Wij m3 me-  
nighe Ritzens ständers sampryce företoge / för Härmesterens orcttwise handel skuld /  
som han hadhe bewijst på Wäre Vnderfäter / Och hassuer thet Oss icke så illa lyckes /  
som Hertigh Johan thet gerne seedt hadhe. Then tjdh han sågh / at thet gick Oss så  
lyckesampt til / gaff han sigh til Kongen aff Pälén ( som då war Swerigis Rikes op-  
penbare fiende / för samme saak skuld ) vthaff vppenbare affwund / och war han thet  
icke tilfrids medh / vthen genom Kongen aff Päléns tillkynden / hissedhe han Kongen  
aff Danmarck på Oss / så at han begynte thne feigde / oss aldeles oförskylt oc oretendes.  
Ther låt Hertigh Johan sigh icke medh benöye / at han Swerigis Rikes gagn i så måts-  
to hade förfordret / vthen begynte och sielss fiendteligen Swerigis Rike angripe / på thet  
han skulle late see / huru godh Swensk han war / huilket honom ( Gudh thes loff ) intet  
bättre lyckedes / vthan han kom sigh sielss ther m3 på olyckes / så at han aff menige Sweris-  
gis Rikes ständer bleff dömd til Swerigis Rikes förrådere / på hwilket Wij gode bress  
och segel än nro tilstådes hassue / och effter han så illa handlet hade / bleff han för then  
skuld össuerwunnen och fengligh sate / doch bewijste Wij honom aff broderlig benågen-  
heet och Christeligh medlidende icke hörte retten / såsom han förtient hade / och menighe  
Ritzens ständer thet begärede. Sedhen hassue Wij offte latidt förhöres hoos menighe  
Ritzens ständer om hans förlossning / hwilket aff them intet hassuer bliffuit samtyckt /  
Men thet han är nu löds worden / weet Gudh / at thz hassuer Wår swagheet som i fiord  
war / wollet / effter Wij då aff Ritzens lägenheet intet wetet hassue / effter som i aff  
thet vthtryckte Mandatz bress / som Wij nyligen hassue latidt vthgå / thet noghsamt hassue  
ue til at förnimme.

Nro hade Wij wel kunnet tagit och satt honom fencfligh igen / och honom förwaret /  
sedhen Wij komme til Wårt förre ahnseende och förnufft igen / Men Oss tyckte thet ware  
snöplig / at Wij icke skulle hälle thet som Wij en tjdh vthloffuet hadhe / hwadh heller  
thet war i Wår welmacht eller elliest. Han gaff Oss och så många godh ord medh bress  
segel och eedh / at han skulle ware Oss oc wår son hull och troo / och elliest all hörksamheet /  
ödmuikt och lydno Oss bewijse / hwilket Hertigh Carl och thet samme vthloffuet hassue /  
at Wij för hadhe tenckt / thz werlden skulle heller förgå / än någhen Christen menniskie  
skulle så ringe achte sijn åhre / redelighet och siels saligheet. Sådant alt oahnseendes /  
hassue Wij nro förnummet / at han hassue taghit sigh thet obestånd före på nyt igen /  
at han hassue sate sigh vp emoot Oss och Swerigis Rike / och står effter Wårt lyff /  
Konglige regering och all wålfärd / som förberördt är. Hassue oc tubbet sin yngste bro-  
der Hertigh Carl medh sigh aff hwilken Wij heller intet ondt hassue förskyle / althenstund  
sedhen Wår salige Her Sadher dödh war / hassue Wij födt honom vp i Wårt Konli-  
ge hoff / til Gudz fruchten / och förmant honom til tucht och all åhrlighcet / Men han  
hassue sådant intet achtet / Vthen mere össuet sigh på otucht och ondsko / och elsket  
orettröisen meer än thet som Christelighit och godt är / såsom vthaff hans ger-  
ninger noghsamt öghenskjnlighit är. Och skal han icke kunne bewijse / at Wij hassue  
warit honom vthi någhen måtte för når / vthan hållet honom och hans tienere alt på  
Wår egen bekostnet / och icke thes mindre befalet / at han renten aff sitt Furstendöme  
vpbåre skulle / ändoch han Oss och Cronen thet emoot ingen Kostienst giordt hassue  
uer / såsom han effter Wår salige her Sadhers Testementz ordning thet til är förplichtet /  
Och ändoch Wij hassue någhre refer latidt honom tilbude / at han sielss skulle annama  
me sitt Furstendöme / hassue han doch för sitt falske vpsåt thet icke göre welet /  
Och kunne Wij wål besinne / at han för höghferdh och Hertigh Johans onde in-  
giffuende / hassue latidt sigh thet til bewäghe at bliffue Wår owen / besynnerligen effter

the bære ther stoor affuud wid/at Gud haffuer giffuit oss echte luffzarffuinge och mandz  
affode / och at the icke skole få rote Wår hærtumpst platt vth/ så at ingen skulle leffue  
igen / som wore född aff Oss / ändoch Wij gerne hade vndt them Land och Lån / huad  
Wår salige Her fader thm err edt hade.

Så giffue Wij edher sielss til at betenckie vthaff thesse orsaker / som nu förs  
talde äre / hwilken som oåhrlighere haffuer handlet / och mere haffuer bracht Swer  
rigis Rijke i blodz vthgiutelse / skadhe och förderff. Och om Wij skulle säye Wår  
mening här om / så hade Kongen aff Danmark länge seden giordt fridh m3 Oss / och  
intet begynt thenne feigde / hwar Hertigh Johans stempling och hans anhang icke wa  
rit hade. Och wete i wål sielssue / såsom ock Historierne thet nogsampt medhgiffue /  
at intet krigh haffuer warit i Swerige vthaff the Danske / medh mindre the haffue haffte  
någre aff the Swenske på theres sidhe / som them ther vthinnan haffue befordret / Men  
thet Hertugh Johan och hans anhang mene / at the med the Danskes tilhielp wile mykit  
vthrette i saken / så skole the wål förnimme / at thz warder thm widt selandes / Och om an  
fast så steer / så skal man thet i sanning besinne / at the Danske löne thm / och alle thm som  
med them hälle / så igen / såsom the tilförenne giorde / både Carl Knutzson / Biscop Mats  
och många andre flere / som ther til mykit hulpe / at the eröffrede Riket /

Thet Hertug Johan scriffuer / at Wij haffue begynt thenne feigde / och wil i så måt  
to wende olampen in på Oss / kunne Wij icke wete huad skal thet skal ware / althenstund  
Wij haffue försuaredt Swerigis Rijke för the Danskes öffuerwold och orett som en tros  
gen Swensk Konung / och vthaff the Danske warit nödd och twinget til thenne feigde.  
Om Wij Riket icke förswaret hadhe / huru hade Wij så hållit then Ledh / som Wij på  
Wårt Konglige Embetes wågne Swerigis Rike sworit haffue / som lyder / at Wij wele  
försware Riket / för inländzke och vthländzke fiender / Ther Wij och så ringe skulle achte  
Wår Ledh / såsom han / thet skal nåst Gudz hielp aldrig hooff Oss besinnes / Hade Wij  
achtedt Wår egen nytto mere än som Swerigis Rikes gagn och wålfärd / så hade Wij  
intet giordt så dråplig geltspilling / som skeedt är i thne feigde / ey heller wåget Wårt luff  
i marcken emoot fienderne / så offte som Wij thz giordt haffue / vthen hadhe wål kunnet  
sittie heme och haffte gode dager / så wål som monge andre. Men Hertigh Johan / ther  
han wål hade mått haffte gode dager / och sittit heme / ther gör han sigh sielss oroo.

Och förundrer Oss stoorligen at the sådane galen mening tage sigh före / i thz at ther  
theres Her fader haffuer frjcdt Swerigis Rike ifrå the Danskes hand / at the än nu wele  
komme them vnder theres tyrannij och tråldom igen / Och slechtes the för then skuld icke  
så mykit på Wår Salige Käre Her fader / vthen mere bråå på een annen slecht. Så kunn  
ne Wij icke heller besinne huad fridh och roligheet Swerigis Rijke skulle ther haffue vthaff  
at the Swenske skulle ware vnder the Danskes eller theres anhangz wold / allthenstund  
the altijd haffue stått effter Swerigis Rikes skade och förderff.

Ther til medh / om the wele begiffue sigh vnder Hertigh Johan / så är til förmodens  
des at ther skulle een fast skadeligere feide vthaff förorsakes medh Rydzen / än thenne feigde  
medh the Danske ware kan. Och hwadh Rydzens macht är emoot the Danskes / thet  
haffuer man tilförenne nogsampt förnummet / aff thet som är skeedt i wår salige her Sa  
dheris Regementz tijdh / när then Rydske feigde senest war / at ther Kongen aff Dan  
mark och Kongen aff Pålen medh all theres anhang / her til icke haffue kunnet twinga  
Swerigis Rijke / haffuer högbemelte Wår Käre Her fader / som war en mechtigh Herre  
och Konung icke kunnet stå Rydzen emoot / vthen hade stoort omaak och arbete förr än  
han kunde komme til fridh med honom / och moste än så late honom mykit effter.

Ther och Hertigh Johan åndeligen wil försware the Danske och säye at Wij haffue  
giordt them orett / och bracht them til at bliffue Wåre fiender / Så sware han ther til / om  
thet skal ware rätt / at man skal bryte förbund / bress och segel / och angrüpe sin Wen och  
blodz förwant bådhe til land och watern oätwarnedt / och sedhen sende sin Herold at säye

fiendskap til vthen all foye och orsaak / som Kongen aff Danmark thet giordt haffuer.  
Ja Wij kunne wel forstå / han mener thet at Kongen aff Danmark / och alle Swerigis  
Rikes fiender måge angrupe och gøre Oss och Swerigis Rike all skade och förderff som  
the wile / och at Oss och ingen Swensk man bör gøre ther något emoot / vthen late them få  
öffuerhanden. Man sågh och wäl i fiord när Wij wore vthi anfechting / så at Wij intet  
kunde gøre i saken / hwilken som mere löst hadhe til krig / anten Wij heller Kongen aff  
Danmark / eller hwilken aff Oss träkten begynt haffuer.

Widere ther han berömer sigh / at han wil försware edher om i wile bekenne honom  
för edher Öffuerheet. Så giffue Wij hwar Gudhfruchtigh och ährligh menniskie til at  
betenckie / huru ährligit och berömeligit thet wara skal / at i skole bliffue meenedighe för  
hans skuld / och giffue edher vnder een sådene menniskie / som hwarcken fruchter Gudh /  
heller någhen rättwisse och sanning elsker.

Ty hwadh Gudz fructen belanger / skole i intet annet förnimme / än at han wil införe  
then Sacramentereriske och Calvinisters Religion och lärdom / och föracter Gudz Sacra-  
mente och helige Ord / såsom alle man wäl witterligit är / at han och Hertigh Carl them  
ringe bruke pläge.

Hwad theres redhligheet belanger / weet man aff thet som förberördt är / at Hertig  
Johan aff menige Swerigis Rikes ständer för sin misgerning skuld til Swerigis Rikes  
förrådere dömdt är. Så kan man ock letteligen besinne / hwadh nytte och berömelse ther  
följer medh / at man giffuer sigh vnder Hertig Johan / all thenstund alle årlige Swenske  
kunne så medh rette bliffue skelte för dubbelt förrådere / i thet the haffue brutit then Ledh  
the haffue giordt Oss / Sammeledz ock dömdt en orttwisen dom öffuer honom / effter  
som Hertig Johan så skulle föregiffue / för ty intet årligit folk giffuer dom emoot dom.

Then nytte och gagn elliest följer inz Hertigh Johans Regimente / kan man letteligen  
förstå / Nemlighen at the som haffua sagde honom domen aff / och haffua warit medh  
i handelen / theres lijffs wälfärd warder hengiandes på en silkes tråd / ther the altidh  
skulle förwente hans strenge ogunst och högste straff / Allthenstund hwar man wäl weet /  
at han ingen giffuer til aff hiertat / som honom en gång emoot gör / Och ther vthaff  
kan man besinne hans omätelige haat / affwund och obarmhertigheet / at ther han icke  
haffuer hållet thet han haffuer loffuet Oss / som är hans brodher / som ock haffue warit  
benåghen at giffue honom sitt igen / then han ock hundrede gånger haffuer förljkt sigh  
medh / huru skulle han så kunne tilgiffue andre / som honom dömdt haffue / eller elliest  
latide sigh bruka emoot honom ? Han haffuer ock latid thet på skine på någhre trogne  
Swenske / hwilke haffue warit honom vnder öghonen / och han allerede / som man  
säye wil / om lijff och leffuerne bracht haffuer / Och kan man wäl tenckie / at the fattighe  
Ryttere och Knechter / som wore för Abo senest belägringen ther war / icke warde  
thet heller til godhe åtnutendes.

Behöffues icke för then skuld at han skal tilmåte Oss (såsom han säger) at Wij icke  
skole skaffe så godh lagh och rätt som Oss borde / och någhen östyldigh / fattigh eller  
rjkt / latide förderffue til lijff eller leem / medh mindre han för haffuer laglighen warit  
dömd och öffuerwunnen. Sware han ther til / at han genom sitt vproor haffuer bracht  
så många fattighe menniskior om lijff och siäl / såsom en Stålemördare / i thet han  
haffuer kommet them til medh sigh at wele förådhe Oss och sitt Sådernes land / emoot  
Gudh / theres Ledh och löffte.

Hertigh Johan bestyller Oss ock så ther före / at hemmanen äre mångestådz öbhe och  
ille besittne / så kan hwar årligh man besinne / at wij äre ther ey wollendes til / vthen heller  
både vthlendske och inlendske fiender / som Swerigis Rike platt wile förderffue / hwilke  
haffue kommet sådant åstadh / at landet är sköflet och brendt / icke allenest nidre widh  
grenszen / vthen ock mitt vp i landet / och hade thet aldrigh warit så förderffuedt / hwar  
fienderne aff Hertigh Johan och hans anhangz förrådery icke hade sådant åstadh kom

mit. Förty Hertigh Johan/ the Danske och theres anhang haffue såde Oss och huar år  
ligh Swensk man så mykit at skaffe/ at Wij intet tilfelle haffue hafft at bruke åter heller  
eng/ hros heller hemen/ Vthen försware Oss för theres fiendelige och falske infall/ Doch  
haffue i Her Steens tjdh fienderne lenger warit vp i landet än som nu skeedt är / och  
äre icke så många hemen bliffue ödhe aff thette kriggh/ som aff Gudz store straff Pestes  
lengie/ hwilket sigh förorsakede haffuer aff Gudz ordz förachtelse / oc olydno emot Oss  
uerheten / som thet vproriske selskap haffuer bracht til wäge. Och hwar som man än nu  
will sådent gille / och falle them bij / så warder Gudh Alzmectigh vthen twissuel sådant  
än härdeligere straffandes. Hvilket Wij Oss doch icke försee/ Vthan at monge ärlighe  
Swenske skole finnas som theres förrätlige förhaffuende ogillandes warde.

Men hwadh görs thet behoff länge disputere här om / all then stund saken i sigh  
sielff klar nogh är/ allenest ligger ther macht vppå / at Wij m3 allffware måtte tage thne  
saak före/ och see til huru Wij måtte then medh macht förhindre och om intet göre / Och  
achte Wij för then skuld / vthi the helige Treefaldigheets namn vthi eigen person be-  
giffue Oss tjt nedh/ och medh hele Swerigis Rikets macht ahngrype thet förrätlighe  
selskap/ så at Oss förhopes/ at the för theres ochristelige och oärlige handel skole tilbör-  
ligen straffede bliffue/ Och haffue Wij Gud thes loff/ godhråd och macht ther til/ Ty  
ändoch the tenckie at the haffue Wårt skytt bortte/ som på Wadzstene är / Och at Wij  
för then skuld intet skole kunne emoot them företage heller vthrätte. Så är Swerigis Ri-  
ke ( Gudh thes loff ) icke så förblottedt och nödstäldt / at Wij iwo haffue flere skytt igen  
bådhe aff the Murbrecker/ som nyss tilgotne äre/ och them Wij ifrå Wäre Örligzskip  
umbäre kunne/ Thesligeste feeler icke heller krudt och lodh / sampt annet mere / hwadh  
man skal på hälle / så at man flere sådane Slott / som Wadzstene är / wäl kan i grund  
nedherstiute.

Thet the ock til ewentyrs driste ther på/ at Wadzstene skal ware bättre befestedt än  
Abo war/ Så är doch allom wäl witterligit/ huad som m3 Warbergh i Halland skede  
är/ Ty ändoch Jutherne puffedede ther flux vppå/ at ingen skulle thet winne / bleffue the  
ligwel ther vthdragne widh stegget och håret. Hwar the ock ljt the ther på at Kongen aff  
Danmarck skal komma them til hielp / Så achte Wij medh Gudz hielp / taghe saken  
så före/ at thet skal i thenne sommer bättre bliffue tilredt för Jutherne/ än som thz i fiord  
skedde.

Hertigh Johan och Hertigh Carl kunne ock tiläuentyrs föregiffue/ at the andre Wäre  
re Vnderäter vthi the andre landzorter skole hälle medh them/ så är thet een vpdichtedt  
löggt/ vthi then acht / at the wile bedraghe edher / och the andre Wäre vnderäter / til at  
samtycke til theres otillbörlige förhaffuende / Och allthenstund the förnempste Rikens  
Råd här i Stocholm / haffue loffuet och sworet Oss itt troget bijst änd emoot them /  
haffue ock dömdt them på nytt til Swerigis Rikes förråderer/ så förhoppes Oss innen  
kort tjdh/ wele late see een sådane macht / bådhe m3 Wårt egen krigzfolck/ och elliest med  
Wäre Vnderäter / at Wij kunne straffe sådane ochristelige och förrätlige handlinger /  
som the sigh nu emoot Gudh och all rättwise företaghic haffue / Intet twislandes / at  
Gudh warder ther til sijn helge nådh förlänendes.

Hwarföre wele Wij eder trogne Vnderäter och tienere / här m3 haffue allffwarlighens  
förmante och ächwarnede/ at i hwar vthi sin stadh/ wele tage eder til ware / och icke late  
förföre eller bedrage eder aff förbenemde Furster och theres anhang/ medh theres lögn-  
aetige och falske stemplinger/ som the anten scriffeligen eller mundligen för edher kunne  
göre late/ vthen heller hälle edher fast til thet huldskap/ troskap och mandskap/ som i Oss  
loffuedt och tillsagdt haffue / och i Oss på Gudh och rettwisens wegne / såsom trogne  
Swenske inbyggere plichrige och skyllighe äre/ Winleggendes edher til thet allerroligeste  
och flitigeste/ at nederleggie/ förtrycke och förderffue/ alle the som i kunne öffuerkomme  
aff thz förrätlighe selskap / eller sigh ther til än nu begiffue wile / Och iwo snarare thet

See kan/ thes förre förhoppes Oss/ at thz til een godh och bißständig fridh/ medh thñ als  
mectigeste Gudz tilhielp komme kunne/ Wij wele på Wår süde göre Suerigis Rikes fiens  
der skade och affbräck/ så at Oss förhoppes/ at the sielssue skole bliffue trötte aff thenne  
feigde/ och göre fridh medh Oss/ Säsom ock lenge seden fridh hade warit/ hwar sådane  
förrådellige stemplinger/ som förberörde äre/ icke hadhe warit Jutherne til styrckelse.

Thec och någhre gode handlinger kunne förefalle/ som Suerigis Rike kunne ware  
til nytto/ fridh/ roligheet och långlighit bißständ/ wele Wij thet icke försumme/ hwilket  
Wij och the vthlendzste Sendningebudh hasswe giffue tillenne/ som hasswe warit här  
hoos Oss.

Thette hassue Wij trogne Vnderfater/ most giffue eder tillenne/ effter som Wij thet  
til äre högelingen förorsakede/ Begärendes gunsteligen at i wele öffuerwäge oc betenckie/  
hwadh slüt/ stoort omaak/ longligh möde och arbete/ som Wij hassue hassft för Sueri  
gis Rike/ ther Wij hassue tilfatt Wår helse och sundheet/ godz och ågodeler / och wäget  
Wårt lijff och leffuerne/ at Wij therföre icke thet skole bekomme til lön/ at i wele förrå  
de Oss vthi Hertigh Johans hender/ och stelle troo til hans förrådellige/ vpdichtede lögn  
och bedrägerij / och bißfalle honom vthi hans otillbörlighe förehassuende/ Betrachtendes  
och / huru han i all sin lijffstid hassuer warit Suerigis Rike / så wäl säsom Oss/ til ska  
de/ förderff och vnder ögonen/ och icke allenest hållit m3 Suerigis Rikes fiender/ vther  
oc all falskheet och fiendskap sielss företagit/ Så och huad oåhre/ skade/ förderff oc ewigt  
obestånd skulle komme ther vthaff/ ther hans förrådellige förehassuende skulle så fram  
gång/ och at i skole hassue een sådane menniskie til Öffuerheet/ säsom Hertigh Johan  
är/ then hwarcken achter Led eller löffte/ breff heller segel/ Och snarest sagde/ hwarcken  
Gudh eller menniskior. Och ther han sitt bittere haat icke emoot Oss kan öffuer giffue/  
som är hans közlige Brodher/ then som hadhe achtet hielpe honom til sitt Furstendöme  
igen och alt gott welet bewijse/ för alt thet onde han hade förtient/ huad gott skulle han tå  
göre andre menniskior: I wile och sielss besinne/ at Konüg Göstass hassuer föriager Ju  
therne en gång vthaff Sueriges Rike och frjede eder vthur theres hender / hwilket Wij  
och Gudh thes loff/ gjorde hassue. Ther han nw skulle före them Oss öffuer halsen igen/  
och komme eder vthi obestånd/ vnder theres tråldom/ wold och tjrannij/ thz wore omö  
gelighit/ at i kunne någhen tjd bliffue hulpne ther vth igen/ vthan i warde kommandes  
edher om lijff / leffuerne / godz och ågodeler / åhre och rådeligheet / Ja / och thet som  
mere är / om eders siåls saligheet/ Men ther som i wile lyde wåre trogne råd och förma  
ninger effter/ tå hoppes off genö Gudz nådhe och barmhertigheet försware/ beskydde och  
beskerme eder så / at hwarcken Hertigh Johan / Kongen aff Danmark / Kongen aff  
Pålen / heller theres anhang/ skole hassue någhen framgång. Wele och thesligest tenckie  
til alle the wågher och midel / som kunne ware edher til bißständ och långwarigh fridh  
och roligheet/ och elliest achte thz som edher kan komme til nytte och gagn / bådhe til  
andeligh och timeligh wålfård. Här medh edher Gudh befalendes. Datum Stocholm  
then 25. Julij / Anno 1562. Vthi Wår Regementz tjd på thet ottende.

**Under Wårt Konglighe Secret.**